

TIN VIỆT NAM

Người đàn bà giết 13 người bằng độc dược

Chiều 29/3, Cơ quan Cảnh sát điều tra đã tổng đạt bản kết luận điều tra đối với Lê Thanh Vân và Diu Dãnh Quang, đồng thời chuyển toàn bộ hồ sơ vụ án đề nghị Viện kiểm sát nhân dân (KSND) tối cao truy tố 2 bị can ra tòa về các tội giết người, cướp tài sản và tàng trữ chất độc trái phép

Theo tài liệu điều tra, từ năm 1997 đến khi bị bắt, Lê Thanh Vân (còn có tên Lê Anh Đào, Lee Lan) cùng đồng phạm đã lần lượt hạ độc giết chết 13 người tại các địa bàn TP HCM, Đồng Nai, Bình Dương, Bình Phước... Những vụ án này từng gây xôn xao dư luận, nhưng trước thủ đoạn tinh vi của hung thủ, lực lượng công an địa phương đã không thể tìm ra chứng cứ.

Sau khi Cảnh sát điều tra, Bộ Công an vào cuộc, chân tướng sát thủ Lê Thanh Vân đã dần hiện nguyên hình. Vân từng theo học đến năm thứ 3 ĐH Y và bỏ thời gian nghiên cứu sâu về những loại độc dược cực kỳ nguy hiểm để giết người cướp tài sản. Hầu hết những nạn nhân bị giết là người quen thân với thị. Tổng số tài sản bị cướp lên đến gần 300 triệu đồng.

Ngoài ra, Lê Thanh Vân còn là nghi can của 8 vụ án mạng khác chưa rõ nguyên nhân, trong đó có cái chết của ông M., phó giám đốc một doanh nghiệp tại thành phố Biên Hòa, tỉnh Đồng Nai, là chồng cũ của thị.

Mỗi ngày VN có gần 400 người mắc bệnh lao

Ngày 24.3, tại Hà Nội, Bộ Y tế đã tổ chức mít tinh nhân Ngày Chống lao thế giới (24.3). Theo ông Đinh Ngọc Sỹ, Giám đốc Bệnh viện Lao và Bệnh phổi TƯ, VN là nước đứng thứ 12 trong 22 nước có số BN lao mới mắc hàng năm cao nhất thế giới. Hàng năm, cả nước có thêm 145.000 người mắc bệnh lao các thể, trong đó 65.000 người mắc bệnh lao phổi ho khạc ra vi khuẩn là nguồn lây trong cộng đồng. Mỗi ngày VN có thêm gần 400 người mắc bệnh lao và 55 người chết vì bệnh lao. Ở VN, trong số những trường hợp mắc lao có 70% BN đang ở độ tuổi lao động (15-55 tuổi).

400 gia đình Việt kiều ở Campuchia bị hỏa hoạn

Tin Nam Vang - Rạng sáng ngày hôm qua chủ nhật, một vụ hỏa hoạn đã xảy ra tại khu vực dân cư tập trung đông các hộ Việt kiều ở ấp Prektanu quận Mien Chay, cách trung tâm thủ đô Nam Vang của Cam Bốt 5 cây số, có khoảng 400 gia đình Việt kiều bị thiệt hại hoàn toàn về nhà cửa và tài sản trong vụ hỏa hoạn này. Những tin tức ban đầu cho biết không có thiệt hại về người. Theo các nhân chứng, nguyên nhân hỏa hoạn là do ngọn lửa bùng phát ở một trong những căn nhà trong khu vực, nhưng chủ nhà đi vắng nên ngọn lửa nhanh chóng lan rộng sang các căn liền kề.

Lực lượng Cảnh sát chữa cháy Nam Vang đã huy động nhiều xe cứu hỏa đến hiện trường, nhưng do thời tiết nóng và hanh khô, nhà ở của bà con sử dụng vật liệu dễ bắt lửa nên công tác cứu chữa không đạt hiệu quả. Lãnh đạo Hội Việt kiều thành phố Nam Vang đã tới ngay khu vực xảy ra hỏa hoạn để thăm viếng bà con và hỗ trợ cho mỗi gia đình 25 kilô gạo và một số đồ dùng cần thiết. Một số gia đình đặc biệt khó khăn còn được hỗ trợ thêm để tạm thời dựng lều tại nơi ở cũ.

Dòng sông Mekong nay cạn nước, hàng triệu dân sẽ bị ảnh hưởng

Tin Mukdahan - Trước đây đài SBTN có loan tin về vụ dòng sông Mekong nay đang cạn khô vì những con đập từ Trung quốc, nay thì hãng thông tấn Reuters đã quay được những hình ảnh này cho thấy nạn hạn hán và việc xây đập ở thượng nguồn đã làm cho dòng nước của con sông Mekong xuống đến mức thấp nhất, đe dọa nguồn sống của hàng triệu người tại 4 nước hạ nguồn là Thái Lan, Lào, Cam Bốt và Việt Nam. Những hình ảnh cho thấy ở tỉnh Mukdahan ở Thái Lan nằm cách Bangkok khoảng 600 cây số, những ngư dân ở đây nay lội xuống sông để ném lưới, trong khi những con tàu của họ nằm chờ vờ trên bờ. Họ cho biết mực nước sông đã xuống đến mức thấp nhất trong lịch sử hàng ngàn năm qua, và số cá đánh được chỉ ở mức khoảng 30% những

gì mà họ đã có. Nạn hạn hán cũng làm cho dòng sông này không còn sử dụng được cho việc chuyên chở hàng hóa, người ta nhìn thấy những bờ cát kéo dài cả hai ba cây số dọc theo con sông, khiến cho những tàu bè di chuyển trước đây nay đành chịu thua.

Theo nguồn tin của ủy ban Sông Mekong là một ủy ban thành lập bởi 4 nước Thái, Lào, Miên và Việt Nam để theo dõi dòng sông kéo dài 4000 cây số này, thì nay sông Mekong đã gần như cạn kiệt. Đây là dòng sông chính đem lại nguồn sống cho cả vùng Đông Nam Á. Hơn 60 triệu người dựa vào dòng sông này là nguồn thực phẩm, nước uống, chuyên chở và biết bao nhiêu ảnh hưởng trong đời sống hàng ngày của họ. Nhưng nay hệ thống môi sinh này và đời sống của hàng triệu người dựa vào nó đang bị đe dọa nặng nề.

Một ngư dân Thái Lan tên Thongmuan Wongsitthep nói rằng chưa bao giờ ông thấy những bãi cát nhiều như vậy, và cá cũng đã chết gần hết không còn đủ để đánh nhằm nuôi gia đình ông. Mực nước thấp cũng đe dọa nhiều loại cá hiếm quý và đang bị diệt chủng, như loại cá bông lau Mekong là loại cá nước ngọt lớn nhất trên thế giới, cũng như hơn 1500 loại cá tôm đặc biệt chỉ tìm thấy ở những hệ thống sông rạch ở khu vực Đông Nam Á. Một người khác tên Mueng Muengkhot nói rằng dòng sông bây giờ khác hẳn khi xưa. Ngày xưa sông chảy cuộn cuộn đầy nước ngập lên đến bờ, nhưng bây giờ thì nước cạn có nơi chỉ còn lên tới đầu gối, và cá thì đã biến mất từ lâu. Ông không biết tại sao nhưng chỉ mong nước dâng trở lại thì mới có cá. Vào năm ngoái mưa rất ít trong khu vực, cộng thêm việc các nhà nông hút nước tưới đồng ruộng. Thế nhưng nhiều người cho rằng lý do chính là vì Trung quốc đã xây một loạt đập ở thượng nguồn và tạo ra hậu quả kinh khủng này cho con sông. Những người hiểu chuyện nói rằng nạn hạn hán lớn nhất trước đây là vào năm 1993, đã trùng hợp với việc Trung quốc hoàn tất con đập đầu tiên trên sông Cửu Long ở tỉnh Vân Nam. Từ đó đến nay Trung quốc đã xây thêm một con đập khác và còn đang đưa ra 6 dự án trên con sông này, chắc chắn sẽ gây ảnh hưởng không tốt cho những người dân cư ngụ ở hạ nguồn trong một khu vực lớn bằng cả nước Pháp và nước Đức cộng lại. Giáo sư Sanit Aksorkoae của viện nghiên cứu Môi Sinh Thái Lan nói rằng chính quyền phải giải thích cho dân, và phải vận động với Trung quốc để ngưng ngay việc xây đập này và ảnh hưởng đến những nước khác cùng chia sẻ chung một dòng sông. Ông nói đây là một điều rất thật và muốn cứu được người dân trên dòng sông quốc tế này, Trung quốc phải ngưng ngay việc xây đập trên thượng nguồn.

Một số khác lại cho rằng đây chỉ là hiện tượng hạn hán. Ông Ian Campbell của Ủy ban sông Mekong tại Nam Vang nói rằng nếu vì do vụ xây đập ở Trung quốc thì người ta sẽ nhìn thấy mực nước còn cạn kiệt hơn nữa ở những tỉnh đầu nguồn như Chiang Siam ở miền bắc nước Thái, rồi mới đến Lào và đn Cam Bốt. Thế nhưng những chuyên gia về môi sinh nói rằng dòng sông Mekong có thể sẽ trở thành dòng sông chết, với hơn 100 chiếc đập, hàng ngàn sông rạch hút nước vào đồng ruộng và hàng ngàn dự án khác chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến những người ở cuối nguồn. Tại Lào, một số đập nhỏ đã được dựng lên và điều này đã buộc hàng ngàn người dân của những bộ tộc thiểu số phải di tản để kiếm chỗ khác sinh sống.

Ảnh hưởng nặng nhất có lẽ sẽ là ở Cam Bốt, nơi dòng sông này hàng năm cung cấp thực phẩm cho hơn 1 triệu rưỡi người hành nghề ngư phủ ở chung quanh bờ hồ Tonle-Sap. Ông Campbell nói rằng điều chắc chắn là

đây sẽ là một vấn đề rất nghiêm trọng cho những người sống nhờ vào dòng sông, nhất là ở Cam Bốt và vùng đông bắc Thái Lan. Dòng sông này là một trong những nguồn cung cấp cá nước ngọt lớn nhất trên thế giới, mỗi năm cung cấp từ 2 đến 3 triệu tấn cá cho con người, nhưng nay nguồn thực phẩm này đang bị đe dọa mà không có gì khác để thay thế.

Dòng sông Mekong là dòng sông dài thứ 12 trên thế giới, chảy dài 4000 cây số từ nguồn chính trên rặng núi cao ở Tây Tạng, cho đến vùng đồng bằng phì nhiêu bát ngát của các đồng ruộng ở miền nam Việt Nam trước khi đổ ra biển.

Thái Lan bắt giữ cựu đại sứ Úc tại Việt Nam về tội xâm phạm tình dục trẻ em

Tin Bangkok - Một cựu nhân viên ngoại giao Úc Đại Lợi và hai nghi can khác đã bị bắt giữ ở thủ đô Bangkok về tội buôn người bất hợp pháp và liên quan đến những hành động tình dục với trẻ em. Ông Michael Scoble 56 tuổi đã bị bắt trong một cuộc điều tra phối hợp giữa Cảnh sát Thái Lan và Úc Đại Lợi. Ông là một chuyên gia về du lịch, bị tố cáo những tội danh là quảng cáo cho ngành du lịch tình dục tại Thái Lan, phân phối hình ảnh tình dục trẻ em và buôn trẻ ra ngoại quốc. Hai người khác là ông John Charles Goss người Mỹ, và Daniele Gregory người Ý cũng bị bắt và bị tình nghi đã làm việc chung với ông Scoble trong âm mưu này. Cả ba đã bị đưa ra trình diện ký giả báo chí tại Bangkok hôm thứ bảy và Cảnh sát Thái còn tịch thu được hàng trăm tài liệu kể cả báo chí, video, DVD, hình ảnh trên Internet chụp những cảnh làm tình với những em trai dưới 14 tuổi. Ông Scoble từng là quyền đại sứ của Úc Đại Lợi tại Việt Nam, ông đã phủ nhận những tội trạng này. Cảnh sát Thái Lan nói rằng từ năm 1995 ông Scoble và 15 người khác là những cựu nhân viên bộ Ngoại Giao Úc, đã có liên hệ đến những đường dây khai thác tình dục trẻ em. Nếu bị kết án tại Thái Lan, cả ba có thể sẽ bị tuyên án đến 3 năm tù và phạt vạ tối đa là 20,000 Baht tức khoảng 500 Mỹ kim

Trung Quốc đả kích Việt Nam về việc tổ chức du lịch ở vùng Trường Sa

Tin Bắc Kinh - Bộ Ngoại Giao Trung quốc ngày hôm nay đã lên tiếng đả kích nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam về việc tuyên bố sẽ tổ chức những đoàn du lịch sang đảo Trường Sa trong vùng biển Nam Hải, và cho rằng việc này sẽ gây nên những bất đồng về quan hệ hai nước Cộng sản anh em. Ngày hôm qua Hà Nội loan tin bắt đầu vào tháng tới sẽ đưa du khách đến thăm những khu vực mà Việt Nam hiện đang chiếm chủ quyền trong vùng Trường Sa, là một quần đảo lớn đang có tranh chấp về chủ quyền giữa 6 quốc gia trong khu vực kể cả Phi Luật Tân, Đài Loan, Trung quốc, Mã Lai, Brunei và Việt Nam. Hành động của Hà Nội được coi là để xác nhận chủ quyền của mình trong vùng đảo này. Trung quốc từ trước tới nay vẫn coi khu vực đảo này là của mình và đã thương thuyết với những nước khác về những tranh chấp, nhưng không thương thuyết với Việt Nam vì coi Hà Nội là đàn em và cho rằng các lãnh tụ Cộng sản Việt Nam trước đây đã dâng vùng đảo này và vùng Hoàng Sa cho Trung quốc. Phát ngôn viên bộ Ngoại Giao Trung quốc là Khổng Quan tuyên bố rằng Bắc Kinh hy vọng Hà Nội sẽ ngay lập tức chỉnh đốn lại sự sai trái này và tránh những hành động có thể làm gia tăng hay tạo khó khăn cho tình hình hiện nay. Phát ngôn viên bộ Ngoại Giao Cộng sản Việt Nam là Lê Dũng hôm nay tuyên bố tổ chức tour du lịch đến Trường Sa là một hành động dân sự bình thường đối với chủ quyền của Việt Nam trên đảo. Cả Việt Nam lẫn Trung quốc đều cho rằng toàn bộ đảo Trường Sa là thuộc chủ quyền của mình và đây là đề tài gây nhiều tranh cãi từ hàng trăm năm qua. Hà Nội cho biết tour du lịch này sẽ do một công ty du lịch do quân đội Cộng sản Việt Nam tổ chức. Từ đó đến nay chưa có một tour du lịch nào đến vùng Trường Sa, là nơi Việt Nam có những vùng được đặt dưới quyền kiểm soát của hải quân và một số dân cư sinh sống ở đây bằng nghề đánh cá. Những người dân cho biết muốn đi từ các thành phố ven biển miền Nam đến quần đảo Trường Sa thì phải đi mất hai ngày bằng đường biển mới tới được nơi này.

Vấn đề nguồn gốc của Tình Thôi Xót xa (Việt) và Frontier (Nhật): Ai đã mượn ai?

Mấy ngày qua, trên các phương tiện truyền thông trong nước và qua các làn sóng phát thanh quốc tế về Việt Nam bằng tiếng Việt, chúng ta nghe và đọc nhiều về chuyện tác quyền của nhạc phẩm Tình Thôi Xót Xa và Frontier. Để tìm hiểu thêm về vấn đề này, chúng tôi xin gửi đến quý độc giả những bài viết trên các báo trong nước về vấn đề này.

Chiều 4-4, một bạn đọc đã gửi mail đến Tuổi Trẻ cho biết không chỉ Frontier mà còn có ca khúc Đường như

của Bảo Chấn (do Hồng Nhung thu thanh vào năm 1998) cũng giống hệt bản nhạc Crescendo của Keiko Matsui.

Sự trùng hợp của "tư tưởng lớn gặp nhau" trong âm nhạc lẽ nào lại xảy ra trong hai bản nhạc và cùng hai tác giả?

Chúng tôi đã mời một nhạc sĩ lâu năm trong giới cùng nhạc sĩ Trần Minh Phi nghe lại tất cả bốn bản nhạc nói trên (Tình thôi xót xa, Đường như của Bảo Chấn và Frontier, Crescendo của Keiko Matsui). Và cả hai đều xác nhận "rất giống nhau". Để bạn đọc có thêm thông tin tham khảo về sự kiện này, chúng tôi xin giới thiệu nội dung cuộc trao đổi với Bảo Chấn (hai lần ngày 2-4 và 5-4) và tóm lược bản mail mà Kazu Matsui, chồng Keiko và là người đại diện của nữ nhạc sĩ, gửi cho báo giới và một số bạn yêu nhạc VN.

Bảo Chấn: "Tôi Viết Từ Những Năm 1980 Nhưng Không Còn Bản Thảo"

Lời đầu tiên Bảo Chấn xác định: "Tôi viết Tình thôi xót xa từ những năm 1980. Chính xác là năm nào thì bây giờ tôi không thể nhớ nổi và bản thảo cũng không còn. Thậm chí những bản thảo bài hát mới hơn tôi cũng đã bỏ mất, hướng gì... Tôi không nghĩ rằng người Nhật "ăn cắp" nhạc của tôi".

- Ai là người đầu tiên hát Tình thôi xót xa?
- Hồng Nhung, nhưng không hiệu quả như tôi mong muốn (ca sĩ Hồng Nhung xác nhận với Tuổi Trẻ cô là ca sĩ đầu tiên hát ca khúc Tình thôi xót xa, sau năm 1992). Vì vậy sau đó tôi có trích một đoạn đưa vào phim Nước mắt học trò của nhóm Lý Huỳnh (đạo diễn Lý Sơn xác nhận với Tuổi Trẻ có nhờ NS Bảo Chấn soạn nhạc đệm cho phim này - nhưng không thể nhớ điệu nhạc - và phim đã được làm khoảng năm 1992).
- Nghe nói anh đã đưa bài hát này ra hải ngoại dưới một bút danh khác?
- Hồi tôi còn làm ở vũ trường, gặp lại một số bạn bè, trong đó có một Việt kiều tên Thạch. Và tôi đã đưa bài hát này cùng một số bài khác của nhiều người cho Thạch mang đi. Nhưng có lẽ vì một lý do nào đó, bài hát sau đó được ca sĩ ít tên tuổi Thảo My hát dưới tên một tác giả khác mà tôi không nhớ tên.
- Anh có nhớ chính xác đó là năm nào không?
- Khoảng năm 1986 hoặc 1987.

Bản nhạc vẫn còn trong vòng nghi vấn

- Tình thôi xót xa còn "đi nước ngoài" lần nào nữa không?
- Theo tôi nhớ thì năm 1996 hoặc 1997, Tình thôi xót xa của tôi và Cho em một ngày của anh Dương Thụy, hai tác phẩm đứng đầu top ten Làn sóng xanh thời kỳ này, cũng được chuyển nhượng cho Đài truyền hình Nhật NHK trong một chương trình trao đổi văn hóa.
- Anh nghĩ sao về thông tin Tình thôi xót xa giống một bản nhạc của Nhật? Đó là điều bình thường. Chắc chắn người Nhật không ăn cắp của tôi. Tôi cũng vậy. Vì tác phẩm tôi viết vào những năm 1980, thời kỳ mà điều kiện tiếp cận âm nhạc thế giới rất khó khăn, không đủ phương tiện để có thể "ăn cắp"...
- Ông Kazu Matsui, chồng của nhạc sĩ Keiko, vừa gửi mail và nói rằng anh đã copy bài nhạc của Keiko. Anh nghĩ gì về việc này?
- Nếu ông Matsui nói thế thì tôi... bó tay. Tôi là người không ngăn nắp nên không hề lưu và không thể nhớ hết những gì mình đã viết ra. Khi nghe tin nhạc mình giống nhạc Nhật, tôi cũng hoang mang vì tôi vốn là người chơi nhạc hòa tấu. Tôi đã điện lại những người bạn từng cung cấp cho tôi những băng đĩa nhạc trước thì không ai nhớ đã cung cấp cho tôi tác phẩm nào của Nhật. Nói thật, trong lĩnh vực nhạc hòa tấu, Nhật chưa phải là nước có thị trường ở nước ta vào thời Nữ nhạc sĩ Nhật Bản Keiko Matsui bắt đầu học nhạc từ năm 5 tuổi, 17 tuổi đã được Tập đoàn Yamaha chọn ghi âm và đã có hơn 20 album. Bài Frontier là bản nhạc thứ 7 trong album Cherry blossom được phát hành từ năm 1992 (không nói riêng từng bài sáng tác vào năm nào) và phát hành lại vào năm 2003.
- Album Cherry blossom gồm những bản nhạc hòa tấu hay dạng như Paul Mauriat của Pháp. Album được bán trên mạng với giá 12,15 USD gồm 9 nhạc khúc (năm 2003 có thêm nhạc khúc bonus Crescent night dreams).

Thực hiện album này có 23 nhạc công (có cả tác giả tham gia) thu tại phòng thu Aire LA (Mỹ)...

Những gì mà tôi có thể nói hiện giờ là vấn đề đã quá rõ ràng: hai bản nhạc là một và chắc chắn một bản là copy của bản kia. Keiko đã được biết đến như một nghệ sĩ và nhà soạn nhạc ngay từ đầu những năm 1990 và tôi đã làm việc cùng cô ấy như một nhà sản xuất và là nhân chứng chứng minh rằng giai điệu của bài Frontier ra đời tại nhà của chúng tôi.

Chúng tôi đã sử dụng giai điệu này (Frontier) cho sản phẩm Supper Mario brothers image của Công ty Citron and Art vào khoảng năm 1990 hay 1991. Chúng ta có thể tìm lại được ngày phát hành sản phẩm này dễ dàng. Chúng tôi nghĩ rằng đây không phải là chuyện "tư tưởng lớn gặp nhau" gì cả.

Những gì chúng tôi có thể nói là ông ấy biết sự thật và nếu ông ấy cứ liên tục khẳng định ông ấy đã soạn bài đó (Tình thời xót xa), chúng ta có thể gặp nhau tại tòa án quốc tế về chuyện bản quyền bài hát.

Tuy nhiên, chúng tôi không muốn tốn công sức vì chuyện này. Nếu bạn biết quá trình làm việc của Keiko với 16 album tổng cộng, bạn có thể thấy cô ấy là một nghệ sĩ chân thành và tài năng như thế nào. Cô ấy không cần thiết phải trộm cắp bất kỳ thứ gì.

Các bạn VN tìm nghe những sáng tác của Keiko và các bạn có thể cảm nhận được sự chân thành của cô ấy. Chúng tôi chỉ yêu cầu như thế mà thôi. Bảo Chấn biết, chúng tôi biết và Trời Phật biết sự thật nằm ở đâu. Với thông tin từ hai phía như trên cũng chưa hoàn toàn đủ cơ sở xác định bài nhạc nào ra đời trước và nói theo dân gian là "ai chôm của ai?". Tuy nhiên chúng ta cũng hi vọng rằng một khi dư luận đã rộ lên về vấn đề này tất sớm có ngày sự thật trắng đen cũng sẽ phơi bày.

TRẦN NHẬT VY/ Báo Tuổi Trẻ

Vụ Ca Khúc "Tình Thời Xót Xa": Bảo Chấn Có Copy Không?

Nhạc sĩ Bảo Chấn từng khẳng định trên Báo NLD, chính anh là tác giả của ca khúc Tình thời xót xa từ năm 1998.

Chung quanh việc ca khúc Tình thời xót xa bị nghi ngờ đạo nhạc, nhiều bạn đọc đã góp nhiều ý kiến tâm huyết nhằm góp phần làm sáng tỏ một vấn đề nhức buốt trong hoạt động sáng tác ca khúc. Chúng tôi giới thiệu bài viết của bạn đọc ký tên Nguyễn Nam Nhân. Là một người quan tâm đến âm nhạc VN và có một số kiến thức âm nhạc, tôi cũng như nhiều khán thính giả khác đã rất chờ đợi sự lên tiếng này của ông Bảo Chấn. Với tất cả sự tôn trọng đối với một người viết nhạc lớn tuổi và có tiếng trong lĩnh vực ca khúc VN hiện nay, tôi thấy những câu trả lời của ông Bảo Chấn chưa đủ thuyết phục và thiếu cơ sở khoa học.

Nhạc sĩ Bảo Chấn nói rằng: "Tôi khẳng định không có chuyện mình mượn giai điệu từ phía Nhật Bản". Nhạc sĩ khẳng định trên cơ sở nào vậy?. Việc các ca sĩ từng trình diễn bài hát này thì không thể coi là bằng chứng được.

Cũng là lời của nhạc sĩ Bảo Chấn: "Trong âm nhạc, sự trùng lặp là rất bình thường. Nếu nghe chương Công nhân thuốc lá của Carmen, bạn có thể liên tưởng đến ca khúc Người Hà Nội. Có sự tương đồng đơn giản là vì hai tác giả có tâm trạng giống nhau, bởi giai điệu được xác lập dựa trên cảm xúc".

Câu nói này khiến cho người nghe vô cùng sửng sốt và càng gây thêm nghi ngờ về mặt kiến thức âm nhạc của ông Bảo Chấn. Trong lịch sử âm nhạc thế giới (và cả Việt Nam) chưa bao giờ có một trường hợp nào hai bản nhạc, hai tác phẩm của hai tác giả khác nhau lại trùng lặp hoàn toàn tới 99% về các khía cạnh cơ bản cấu thành âm nhạc như: giai điệu, hòa âm, tiết tấu, nhịp điệu...), lịch sử âm nhạc chưa hề ghi nhận chuyện này bao giờ (không tính tới lĩnh vực chuyển thể, chuyển biên có ghi nguồn gốc tác giả). Vậy mà ông Bảo Chấn khẳng định rằng: "Trong âm nhạc sự trùng lặp là rất bình thường (?). Ông Bảo Chấn có thể đưa ra dẫn chứng cụ thể về sự trùng lặp tới 99% này không? Ở đây, tôi đang nói về sự giống nhau "y nguyên" trong mọi khía cạnh của 2 nhạc phẩm Tình thời xót xa và Frontier - thậm chí giống nguyên xi cả phần dạo nhạc mở đầu bài hát (Intro).

Liệu như vậy có thể coi đây đơn giản là vì hai tác giả có tâm trạng giống nhau, bởi giai điệu được xác lập dựa trên cảm xúc như lời Bảo Chấn nói". Xin lỗi, câu này nghe quá thiếu thuyết phục và thiếu hẳn cơ sở lý luận lẫn cả thực tiễn khoa học, nghệ thuật. Không lẽ trường hợp của Tình thời xót xa và Frontier là ngoại lệ ngàn năm có một? Trên thế giới, người ta có thể xác định tác giả của một tác phẩm Từ cuối tháng 4- 1998, ca khúc Tình thời xót xa của nhạc sĩ Bảo Chấn đã gây dư luận xôn xao về sự bất minh liên quan đến người sáng tác ra nó khi cùng lúc có một ca khúc Tình thời xót xa đề tên tác giả Trịnh Quang Thạch ở Mỹ giống 100% ca từ, tiết

tấu, giai điệu. Trả lời phỏng vấn trên Báo Người Lao Động số ra ngày 6-5-1998, nhạc sĩ Bảo Chấn giải thích rằng hai ca khúc đó chính là một và do anh sáng tác sau khi xem bộ phim Duy nhất của Liên Xô sản xuất, chiếu tại TPHCM trong những năm 1988- 1989. Vì hoàn cảnh khó khăn, anh đã bán tác phẩm này cho một Việt kiều tại Mỹ tên Trịnh Quang Thạch. Anh khẳng định: "Tôi không ăn cắp tác phẩm của ai cả. Tình thôi xót xa là đứa con tinh thần của tôi".

Gần đây, dư luận lại nghi ngờ về sự bất minh của tác giả ca khúc Tình thôi xót xa Trang web Giai điệu. Net giới thiệu phần demo bản hòa tấu Frontier của nữ nhạc sĩ người Nhật Keiko Matsui kèm theo sự lên tiếng thanh minh của nhạc sĩ Bảo Chấn trên VnExpress.phẩm âm nhạc được viết ra cách đây hàng trăm năm thông qua bút pháp và các dữ kiện lịch sử cần thiết.

Lại nói chuyện ông Bảo Chấn so sánh hợp xướng Công nhân thuốc lá từ vở opera Carmen của nhạc sĩ thiên tài Pháp thế kỷ 19 Georgie Bizet và trường ca Người Hà Nội của cố nhạc sĩ Nguyễn Đình Thi. Là một người từng nghe hàng trăm lần vở opera Carmen của Bizet tới mức thuộc lòng từng aria, từng hợp xướng và recitative (lời thoại ngâm, trong opera), chưa bao giờ tôi thấy có liên tưởng như của ông Bảo Chấn cả, kể cả về giai điệu lẫn nội dung âm nhạc. Có lẽ vì tôi quá thiếu trí tưởng tượng nên mới không thể liên tưởng nổi một bản hợp xướng với nội dung về các nữ công nhân trong cảnh hỗn loạn khi nhân vật cô gái digan Carmen đang ẩu đả cào mặt một nữ công nhân đồng nghiệp mắc tội "ngồi lê đôi mách" (opera Carmen) và với hình tượng trữ tình và bi tráng trong trường ca Người Hà Nội của cố nhạc sĩ Nguyễn Đình Thi. Lẽ nào, theo ông Bảo Chấn, giữa hai tác phẩm này: "Có sự tương đồng, đơn giản là vì hai tác giả có tâm trạng giống nhau, bởi giai điệu được xác lập dựa trên cảm xúc" (?). Tức là, theo ông Bảo Chấn, cảm xúc trong âm nhạc Bizet trước một vụ cãi cọ xô xát chợ búa giữa các cô gái digan ở châu Âu thế kỷ 19 rất tương đồng với tâm trạng và cảm xúc trong âm nhạc Nguyễn Đình Thi thời kỳ Hà Nội bi thương và sục sôi kháng chiến chống Pháp những năm 1940-1950...?

Liệu sự so sánh dẫn chứng này của ông có quá hàm hồ và đã xúc phạm tới cả hai vị cố nhạc sĩ đáng kính là Bizet và Nguyễn Đình Thi với những giai điệu bất hủ của họ không?

Thực hư về vụ việc nguồn gốc của bản nhạc Tình thôi xót xa và Frontier chắc chắn còn cần tới sự nghiên cứu xác minh nghiêm túc của giới chuyên môn, các cơ quan thuộc lĩnh vực bản quyền và đương nhiên là cả bằng chính lương tâm, danh dự nghề nghiệp, lòng trung thực và sự dũng cảm của mỗi người nghệ sĩ.

TT Bush đề cử Michael Marine thay Raymond Burghart làm Đại sứ Mỹ tại Việt Nam (Calitoday News)

Theo nhiều nguồn tin khác nhau, tổng thống Bush đã chọn lựa ông Michael Marine thay thế ông Raymond Burghart làm tân đại sứ của Hoa Kỳ tại Việt Nam nếu được Thượng Viện Hoa Kỳ chuẩn thuận.

Cho đến sáng nay, thứ Sáu, giới chức ngoại giao trong tòa đại sứ Hoa Kỳ vẫn chưa biết lúc nào thì TT Bush đưa đề cử này sang Thượng Viện Hoa Kỳ phê chuẩn.

Từ ngày Hoa Kỳ thiết lập bang giao với Hà Nội, ông Marine sẽ là đại sứ Hoa Kỳ thứ Ba của Mỹ tại Việt Nam sau các ông Pete Peterson, Raymond Burghart. Cho đến nay, chưa có nguồn tin nào cho biết sau khi rời khỏi chức vụ đại sứ Mỹ tại Việt Nam thì ông R. Burghart sẽ làm gì... Ông Michael Marine là một nhân vật ngoại giao có bề dày thành tích và đặc biệt là thông hiểu các mối quan hệ phức tạp giữa ba quốc gia Hoa Kỳ - Việt Nam và Trung Quốc. Ông Michael Marine hiện là phó đại sứ Mỹ tại Trung Quốc và từng làm ngành ngoại giao ở các quốc gia Nga, Đức và Kenya, trước khi sang Bắc Kinh làm phó Đại Sứ.

Theo tường thuật của hãng tin điện tử Bloomberg, qua bài U.S. to Tap Beijing Embassy Deputy as Vietnam Envoy, ông Marine được mô tả là cựu binh sĩ Thủy quân Lục chiến, giải ngũ với cấp bậc Thiếu Tá; và đã bắt đầu phục vụ tại bộ Ngoại giao Mỹ từ năm 1975, một năm sau khi ông tốt nghiệp Khoa Lịch Sử Trung Quốc tại đại học Santa Barbara, tiểu bang California vào năm 1974.

Ông Michael Marine, 56 tuổi, nói thạo 3 ngoại ngữ Pháp, Đức và tiếng Quan Thoại. Ông từng giữ chức Tổng lãnh sự Mỹ ở Thượng Hải từ năm 1997 đến năm 1999, và được cho là người am tường các vấn đề liên quan đến Trung Quốc.

Hãng tin Bloomberg trích thuật những nhận xét của một số chuyên gia cho biết: ông Michael Marine là người thích hợp nhất để giữ chức vụ đại sứ Hoa Kỳ tại Hà Nội vào thời điểm này vì ông là người hiểu rõ mối quan hệ ba chiều vô cùng tế nhị giữa Việt Nam, Hoa Kỳ và Trung Quốc. Ông có gia đình và hai con. Hiện nay,

mối quan hệ ngoại giao và kinh tế giữa Hoa Kỳ và Việt Nam cũng như Trung Quốc có những vấn đề tế nhị của nó.

Về kinh tế, xuất cảng của Việt Nam sang Hoa Kỳ tăng lên 87% vào năm 2003, một sự tăng trưởng nhanh nhất so với các quốc gia vùng Đông Á, nhờ vào hiệp ước thương mại có hiệu lực vào tháng 12, 2001. Chính điều này đã đẩy Việt Nam nằm trong danh sách 40 quốc gia lớn nhất trên thế giới làm ăn với Hoa Kỳ, và là một trong 5 quốc gia cung cấp hàng may mặc nhiều nhất cho Hoa Kỳ.

Bình luận về vấn đề này, ông Fred Burke của công ty luật Baker & McKenzie tại Sài Gòn, nói: "Sự thách thức thật sự là việc đóng khung các vấn đề thương mại trong tổng thể các mối quan hệ chiến lược. Mối quan hệ này đang có vẻ phát triển tốt đẹp, cho dù có những tranh chấp về chuyện bán phá giá và nhân quyền." Cũng theo ông Burke, đại sứ đương nhiệm - ông R. Burghart - đã tỏ ra rất thông minh trong việc điều hợp mối quan hệ này. Ông ta từng bay sang Hoa Thịnh Đốn nhiều lần để vận động cho Việt Nam những thỏa ước hàng dệt may tốt đẹp hơn mà thỏa ước này đã đạt được vào tháng 4, 2003, cách nay một năm. Ngược lại, ông Burghart cũng vận động Việt Nam cho tàu chiến Mỹ cập bến Sài Gòn lần đầu tiên từ sau tháng 4, 1975.

Nhận định về quan hệ giữa Mỹ và Việt Nam trong bối cảnh hiện nay, giáo sư về hưu William Duiker chuyên về Đông Nam Á Học của trường đại học Pennsylvania State University và cũng là tác giả nhiều sách về Việt Nam nói: "Mỹ đang cố giúp Việt Nam có mối quan hệ tốt đẹp hơn với các nước Đông Nam Á, như là một khối chống lại sự ngự trị của Trung Quốc trong vùng này." Ông Duiker nói tiếp: "Việt Nam là một quốc gia trong vùng có khả năng nhất để đối đầu với Trung Quốc. Việt Nam không muốn bị đặt trong cái thế này, nhưng họ lại muốn có Mỹ xung quanh như là một lá bài tẩy trong trường hợp gặp khó khăn với Trung Quốc."

Sự chọn lựa một phó đại sứ của Hoa Kỳ tại Trung Quốc về Việt Nam làm đại sứ phải chăng là một chọn lựa một nhân sự am tường cho một vấn đề tế nhị hiện nay giữa 3 quốc gia: Mỹ - Trung Quốc và Việt Nam?

Về lãnh vực nhân quyền, Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ trong tường trình hàng năm, lên án thành tích nhân quyền tồi tệ của Việt Nam và Việt Nam phản đối bản báo cáo này. Giới quan sát quốc tế cho rằng giọng điệu của Hoa Kỳ đối với Việt Nam về vấn đề này nhẹ nhàng hơn vì theo ông Martin Gainsborough, một chuyên viên Việt Nam tại đại học Warwick, Mỹ cần sự hỗ trợ của Việt Nam trong nỗ lực chống khủng bố.

Mối quan hệ giữa Mỹ và Việt Nam hiện nay còn bị nhiều yếu tố tế nhị khác chi phối trong nhiều lãnh vực, liên hệ nhiều vấn đề.

Hai người tại Sài Gòn bị kết án tử hình vì đã hãm hiếp một thiếu nữ và cướp bóc

Theo nguồn tin của AP vào sáng hôm nay, thứ Năm, thì có hai người tại Sài Gòn bị kết án tử hình vì đã hãm hiếp một thiếu nữ và cướp bóc.

Hai người đàn ông đó là Nguyễn Chí Dũng và Phạm Văn Định, cả hai đều 38 tuổi, đều bị kết án tử hình trong một phiên tòa kéo dài hai ngày và kết thúc vào chiều hôm qua, thứ Tư.

Hai tên này đã hãm hiếp một thiếu nữ, và cướp bóc 54 vụ tại Sài Gòn và các tỉnh lân cận trong hai năm 2000, và 2001.

Chi tiết cụ thể về vụ hiếp dâm không được tiết lộ.

Ngoài ra, còn có 13 người khác bị kết án tù từ 18 tháng đến 12 năm vì tội tham gia trong những vụ cướp của nói trên.

Trong lúc đó, theo báo Thanh Niên số ra ngày thứ Năm, hôm nay, thì hai người khác dính líu vào các vụ giết người và buôn bán ma túy đã bị xử tử tại Sài Gòn vào ngày hôm qua thứ tư.

Nguyễn Anh Tuấn, 24 tuổi, bị xử tử vì tội cướp và giết người lái taxi vào tháng giêng 2001, và Nguyễn Ngọc Tâm, 47 tuổi, một người mang quốc tịch Cam Bốt, bị kết án vào năm 2002 vì tội sản xuất và bán 170 kí lô thuốc methamphetamine.

Các tổ chức nhân quyền quốc tế đã tố cáo Việt Nam đã thi hành quá nhiều bản án tử hình. Tại Việt Nam, có đến 29 tội có thể bị xử tử, trong đó có tội lường gạt, buôn bán ma túy và tham nhũng.

Việc Đài Loan xâm phạm lãnh thổ Việt Nam: Các nhà khoa học nói gì?

Chủ quyền của Hoàng Sa và Trường Sa là đề tài rất sôi động hiện nay không chỉ tại Việt Nam mà cả tại các nước vùng Đông và Nam Á. Vấn đề như thế nào? Các nhà khoa học đã lên tiếng như thế nào? Để giúp

độc giả tham khảo, chúng tôi trích đăng lại bài viết của Tuổi Trẻ dưới đây:

Rất bức xúc, các nhà khoa học Việt Nam đã đề nghị công bố toàn bộ tài liệu chứng minh chủ quyền của Việt Nam trên quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Theo đó "Tên đảo Ba Bình và bãi Bàn Than đã xuất hiện trong sách Đại Nam nhất thống chí đời Nguyễn (cuối thế kỷ 19)". Đồng thời khẳng định "Những hoạt động của Đài Loan vừa qua tại bãi Bàn Than và đảo Ba Bình là không thể chấp nhận được..

"Tiến sĩ Nguyễn Nhã - tác giả luận án tiến sĩ "Quá trình xác lập chủ quyền của VN tại quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa": "Đài Loan đã xâm phạm trái phép chủ quyền của VN tại quần đảo Trường Sa. Theo tôi, việc cần làm hiện nay từ phía VN là nên tung ra tất cả các tài liệu khoa học chứng minh một cách chính xác chủ quyền của VN tại hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Làm cho mọi người trên toàn thế giới hiểu rằng chủ quyền của VN tại hai quần đảo này là điều không thể chối cãi.

Về phần tôi, tôi có nguyện vọng chuyển ngữ tập luận án sang tiếng Anh. Sau khi chuyển ngữ xong, tôi muốn tải tất cả luận án này lên Internet để mọi người trên toàn thế giới đọc được và biết được thực chất của chủ quyền VN trên hai quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa. Nhân đây tôi cũng kêu gọi ai có thể giúp tôi trong việc này, tôi sẵn sàng hợp tác".

Nhà sử học Dương Trung Quốc: "Tôi nghĩ chúng ta phải làm sao để trách nhiệm bảo vệ chủ quyền Tổ quốc ăn sâu vào tiềm thức của mỗi người dân. Cần thiết phải có một nội dung giáo dục về sự hình thành lãnh thổ dân tộc. Phải giáo dục người dân ngay từ tuổi phổ thông. Trong vấn đề trách nhiệm bảo vệ chủ quyền lãnh thổ, chúng ta cần giáo dục thường xuyên, chứ không phải mỗi khi có vấn đề trong quan hệ quốc tế thì mới nói. Nên chăng chúng ta xây dựng một luận cứ về sự hình thành lãnh thổ, đó là những cứ liệu khoa học chứng minh với quốc tế rằng sự hình thành lãnh thổ của mình đã diễn ra như thế nào.

Chúng ta vừa khởi động tour du lịch ra Trường Sa. Đây là sáng kiến của chúng ta và được nhân dân rất ủng hộ. Tôi thấy lâu nay ta chưa quan tâm đến các tour du lịch vùng duyên hải. Nhưng theo tôi, thông qua các tour du lịch này, người dân VN ý thức được VN là một quốc gia có chiều dài bờ biển, qua đó người dân thấy được tiềm năng to lớn của đất nước và thấy được trách nhiệm bảo vệ Tổ quốc.

Trước khi có tuyến đường sắt xuyên Việt năm 1936, mọi phương tiện giao thông đều đi ven biển hoặc trên biển từ Bắc vào Nam. Nhưng bây giờ, trong chừng mực nào đó, ta chưa đánh giá đúng tầm quan trọng của việc khai thác du lịch vùng duyên hải. Do đó, việc tổ chức tour du lịch đi Trường Sa là sáng kiến mang ý nghĩa tốt".Nhà nghiên cứu Phạm Hoàng Quân (TP.HCM):

"Tên đảo Ba Bình và bãi Bàn Than đã xuất hiện trong sách Đại Nam nhất thống chí đời Nguyễn (cuối thế kỷ 19). Theo tôi, những hoạt động của Đài Loan vừa qua tại bãi Bàn Than và đảo Ba Bình là không thể chấp nhận được. Việc mình đưa ra các chứng cứ về chủ quyền của mình trên hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa để giáo dục nhân dân VN ý thức về chủ quyền lãnh thổ quốc gia thì rất tốt".

Một người Úc gốc Việt trở về Việt Nam đã bị bắt vì tội 17 năm trước

Theo nguồn tin từ báo chí trong nước, vào hôm qua, một Việt kiều Úc - ông Nguyễn Bắc Ngọc - đã bị bắt tại Việt Nam trong chuyến về thăm quê nhà vì tội trạng trước đây 17 năm của ông ta. Ông Ngọc, 50 tuổi, từng là sĩ quan bộ đội, và đã từng bị một tòa án quân sự kết án 20 năm tù ở vì phạm tội giết người ở tỉnh Phú Thọ, nhưng đã vượt ngục, vượt biên sang Úc, vô quốc tịch Úc và tuần qua đã bị bắt sau khi trở lại Việt Nam và ở nhà một người bạn tại Sóc Sơn, Hà Nội.

80 doanh nghiệp bị lừa tham dự hội chợ tại Campuchia: Đại sứ quán Việt Nam sẽ bảo lãnh đưa người về nước

Như báo chí đã đưa tin, sau khi sang Phnom Penh dự "Hội chợ Thương mại quốc tế và đầu tư", các doanh nghiệp (DN) Việt Nam đã gặp phải nhiều rắc rối từ cách tổ chức "treo đầu dê, bán thịt chó" và nhập hàng về tiền bạc của đơn vị tổ chức là Công ty trách nhiệm hữu hạn (TNHH) Vương Vũ...

Sáng ngày 10/4, một toán người của chủ mặt bằng đã đến phong tỏa khu hội chợ, đến từng gian hàng của các DN Việt Nam thu "tiền tạm ứng mặt bằng". Mỗi DN phải nộp cho họ 100 USD mới được phép tiếp tục hoạt động tại hội chợ. Tổng cộng số tiền thu từ các DN Việt Nam là 4.000 USD, vẫn chưa đủ chi phí thuê mặt bằng, do đó các DN nếu muốn vận chuyển hàng của mình ra khỏi khu hội chợ phải được phép của nhóm người này.

Đại diện khách sạn Royal Palace, nơi các DN Việt Nam lưu trú trong những ngày hội chợ, cho biết Công ty Vương Vũ hợp đồng thuê phòng với giá 15 USD/phòng/ngày, trị giá hợp đồng khoảng 10.000 USD nhưng chỉ mới ứng trước 20%. Trước sự mất khả năng chi trả của Công ty Vương Vũ, khách sạn đã trừ đi khoản tiền ứng trước vào tiền lưu trú từ ngày 6 đến 8/4 và yêu cầu các DN phải thanh toán tiền thuê từ ngày 9/4, giá thuê là 25 USD/phòng/ngày. Các DN buộc phải cắn răng móc tiền ra chi trả, một số đã dọn đi thuê nơi khác vì giá phòng của khách sạn đưa ra khá đắt so với mặt bằng chung (cần biết rằng theo hợp đồng, chi phí khách sạn là do Bộ Tài chính đài thọ cho DN tham gia hội chợ).

Ngày 11/4, ông Lê Biên Cương, Tùy viên

thương mại của Đại sứ quán Việt Nam tại Campuchia cùng với Tham tán thương mại Việt Nam đã đến gặp các DN để tìm biện pháp giúp đỡ. Ông Cương cho biết, với những người không có giấy thông hành, đại sứ quán sẽ đứng ra bảo lãnh để đưa về nước nhưng cũng chưa biết cụ thể là bao giờ mới được về. Còn hàng hóa, các DN có thể tạm thời gửi tại đại sứ quán chờ "hạ hồi phân giải". Tuy nhiên biện pháp này vẫn chưa làm các DN yên tâm. Theo yêu cầu của các DN và với sự chứng kiến của đại diện Đại sứ quán Việt Nam, ông Lưu Vương Vũ, Phó giám đốc Công ty Vương Vũ đã làm cam kết sẽ điện về Việt Nam để người nhà chuyển tiền sang thanh toán các khoản chi phí còn thiếu, chịu trách nhiệm đưa người và hàng hóa của các DN về nước an toàn cũng như sẽ bồi thường tất cả những tổn thất, thiệt hại của các DN. Tuy nhiên, cho đến chiều ngày 12/4 vẫn chưa thấy có động tĩnh gì về việc chuyển tiền như ông Vũ đã hứa. Một số DN đã tự động thu xếp bằng cách bán rẻ hoặc ký gửi hàng hóa cho các đại lý tại Campuchia để ra về. Riêng các DN mang sang hàng hóa có giá trị cao phải ở lại chịu trận. Đại diện Công ty Xe máy Tiến Lộc than thở: "Bây giờ có ai mua lô xe này chừng 200 USD/chiếc tôi cũng chịu lỗ bán phút để về". Anh Bùi Quốc Bảo, nhân viên Công ty Điện tử Tiến Đạt thì phẫn nộ: "Chúng tôi đã bị lừa gạt trắng trợn, Nhà nước phải có cách nào quản lý để không còn những công ty lừa đảo "đem con bỏ chợ" như Công ty Vương Vũ"...